

Judikatūras krājums

Lieta C-344/15

National Roads Authority
pret
The Revenue Commissioners

(*Appeal Commissioners* lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopēja pievienotās vērtības nodokļa sistēma – Direktīva 2006/112/EK – 13. panta 1. punkta otrā daļa – Ceļu infrastruktūras pārvaldības un nodrošināšanas pret lietošanas maksu darbība – Publisko tiesību subjekta darbības valsts iestādes statusā – Privāto uzņēmumu klātbūtne – Nozīmīgi konkurences izkropļojumi – Esošas vai iespējamās konkurences pastāvēšana

Kopsavilkums – Tiesas (sestā palāta) 2017. gada 19. janvāra spriedums

Nodokļu tiesību aktu saskaņošana — Kopēja pievienotās vērtības nodokļa sistēma — Nodokļa maksātāji — Publisko tiesību subjekti — Tādu darbību neaplūkšana ar nodokli, kas veiktas valsts iestādes statusā — Izņēmumi — Aplūkšana ar nodokli nozīmīgu konkurences izkropļojumu gadījumā — Piemērojamība — Ceļu infrastruktūras pārvaldības un nodrošināšanas pret lietošanas maksu darbība — Privāto uzņēmumu klātbūtne — Izslēgšana

(*Padomes Direktīvas 2006/112 2. panta 1. punkts, 9. pants un 13. panta 1. punkta pirmā un otrā daļa*)

Ņemot vērā visu iepriekš minēto, uz uzdotajiem jautājumiem, ir jāatbild, ka Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 13. panta 1. punkta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tādā situācijā kā pamatlietā esošā nav jāuzskata, ka publisko tiesību subjekts, kurš veic savu darbību, ko veido piekļuves ceļam nodrošināšana pret samaksu, konkurē ar privātajiem uzņēmumiem, kas, piemērojot ar attiecīgo publisko tiesību subjektu noslēgtu līgumu, atbilstoši valsts tiesību normām iekasē maksu uz citiem maksas ceļiem.

Ir jāatgādina, ka šīs direktīvas 13. panta 1. punkta otrajā daļā ir paredzēts ierobežojums minētās direktīvas 13. panta 1. punkta pirmajā daļā paredzētajam noteikumam par PVN nepiemērošanu publisko tiesību subjektiem attiecībā uz darbībām vai darījumiem, kurus tie veic kā valsts iestādes. Tādējādi šī pirmā minētā tiesību norma ir paredzēta, lai atjaunotu vispārīgo noteikumu, kas ir paredzēts šīs pašas direktīvas 2. panta 1. punktā un 9. pantā, saskaņā ar kuru par jebkādu saimniecisko darbību principā ir jāmaksā PVN, un tātad nav interpretējama šauri (pēc analogijas skat. spriedumu, 2009. gada 4. jūnijs, *SALIX Grundstücks-Vermietungsgesellschaft*, C-102/08, EU:C:2009:345, 67. un 68. punkts). Tomēr tas nenozīmē, ka PVN direktīvas 13. panta 1. punkta otrā daļa būtu jāinterpretē tā, lai atkāpei no šīs direktīvas 13. panta 1. punkta pirmajā daļā paredzētā noteikuma par PVN piemērošanu publisko tiesību subjektiem, kas rīkojas kā valsts iestādes, tiktu atņemta lietderīgā iedarbība (šajā ziņā skat. spriedumus, 2003. gada 20. novembris, *Taksatorringen*, C-8/01, EU:C:2003:621, 61. un 62. punkts, kā arī 2010. gada 25. marts, Komisija/Nīderlande, C-79/09, nav publicēts, EU:C:2010:171, 49. punkts).

Kā izriet no PVN direktīvas 13. panta 1. punkta otrās daļas teksta un judikatūras par šo tiesību normu, tās piemērošana nozīmē, pirmkārt, ka attiecīgā darbība tiek veikta, pastāvot konkurencei vai konkurences iespējai ar darbību, ko veic privāti uzņēmumi, un, otrkārt, ka atšķirīga attieksme pret šīm divām darbībām PVN jomā radītu nozīmīgus konkurences izkropļojumus, kas ir jāizvērtē, ņemot vērā ekonomiskos apstākļus. No minētā izriet, ka, neņemot vērā faktus, objektīvas norādes un šā tirgus analīzi, ar to vien, ka tirgū darbojas privāti uzņēmumi, nevar tikt pierādīta nedz esoša, nedz iespējama konkurence, nedz arī nozīmīgu konkurences izkropļojumu pastāvēšana.

(skat. 36., 37., 43., 44. un 51. punktu un rezolutīvo daļu)